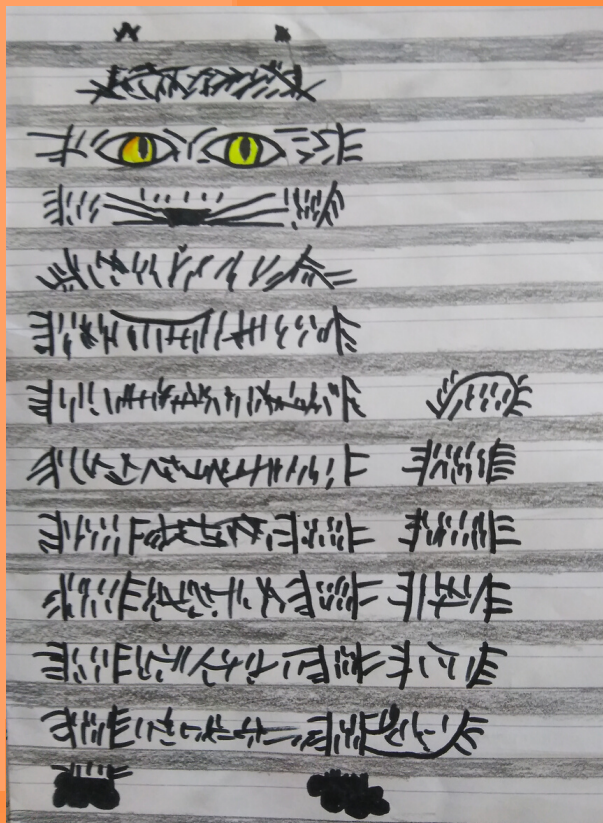

STEZICE

Likovni izdelki na naslovnici:

Julija 7.r, Simon 8.r, Polona PP5, Špela 2.r

NA ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA ŠE SLUTILI NISMO, DA BO TO LETO NEKOLIKO POSEBNO. POGOVARJALI SMO SE O JESENI IN USTVARJALI ZGODBE O JESENSKIH ŽIVALIH.

MEDVED JE VZEL LISICO
IN JO POJEDEL. JESENI
PADAJO LISTI.

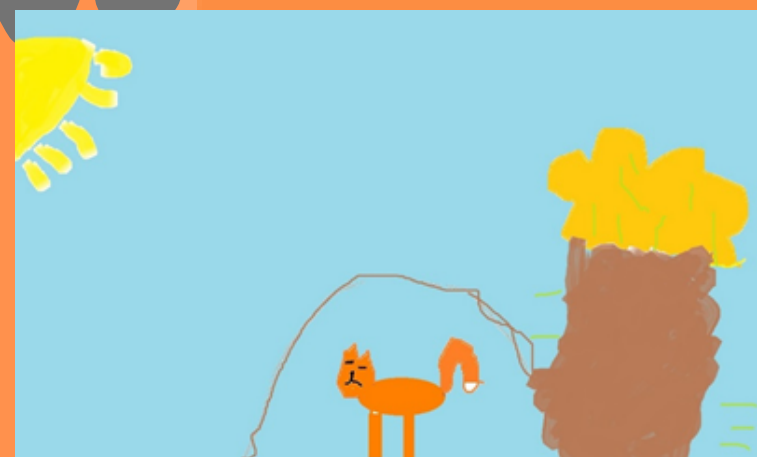
SARAH, 5.R

Živali iščejo hrano.
Poiščejo zavetje.
Neža, 5.r

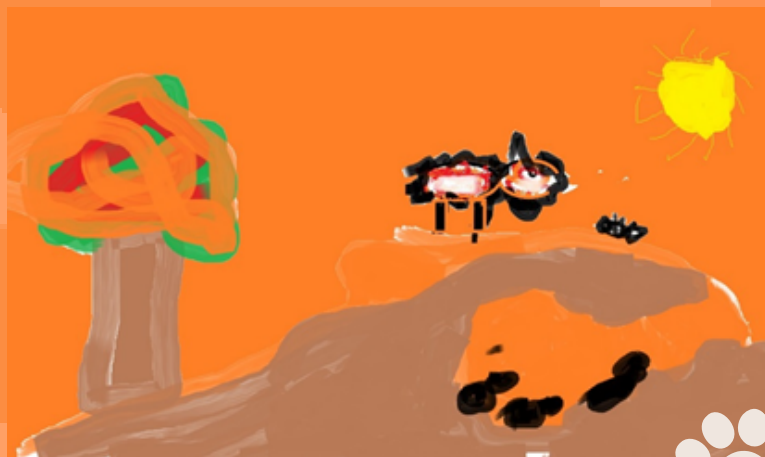
PRI DVEH LETIH SEM PRVIČ VIDELA
LISICO. KO JE DRUGIČ PRIŠLA K
NAM MI JE VZELA ČEVELJ. ŠE SREČA
DA JE SOSED NEKEGA DNE ŠEL V
GOZD IN NAŠEL MOJ ČEVELJ. TAKO
SEM DOBILA NAZAJ MOJ ČEVELJ.

ANA, 5.R

Lisica je prišla k mladičkom. Še prej
se je ujela v past. In je prišel lovec k
lisici in ji je dol dal kožuh in jo je
pojedel. In so mladički postali lačni in
so umrli.

Nejc, 5.r

V OKVIRU EKOPROJEKTNEGA TEDNA V OKTOBRU 2019 SMO SE ŽE SPOGLEDOVALI Z ZIMO.

V okviru Ekoprojektnega tedna smo dobili nalogo, da recikliramo odpadno blago. Pobrskali smo po omari in našli cel kup ostankov temno zelenih odevi. Dogovorili smo se, da naredimo smrečice.

Na blago zelene barve smo najprej obrisali trikotnik. Potem smo ga izrezali iz blaga in zašili po dva kosa trikotnega blaga z barvno nitko. Izbrali smo rdečo, belo in zeleno nit. Nato smo napolnili z vato in prilepili še dve vejici za deblo. Na koncu smo na smrečice prilepili še različne gumbe.

Tako so nastali novoletni okraski za okrasitev vaše smrečice ali učilnice. Obesite jih lahko tudi na kljuko od vrat ali oken ali pa uporabite kot obesek za ključe.

učenci PP3

ZIMO SMO PRIČAKALI V ŠOLI. OKRAŠEVALI SMO SMREKO NA OBČINI, IMELI BAZAR S PRIREDITVIJO ZA STARŠE. SE UDELEŽILI LOKE V SNEGU, ZBIRALI PRISPEVKE ZA MAČJI DOL. BILI RADIJSKI POROČEVALCI. TEKLI NA SMUČEH V ŠOLI V NARAVI. PA ŠE KAJ. UŽIVALI SMO.

PLANICA

V FEBRUARJU 2020 SMO POSTALI TUDI PLEZALCI.

V četrtek, 13. 2. 2020 smo se v jutranjih urah učenci posebnega programa nižja stopnja odpravili na plezanje.

Da smo se malce ogreli in imeli pravi športni dan, smo se do plezalne šole v Svetem Duhu odpravili peš. Imeli smo super dogodivščino; med potjo tja smo se veliko pogovarjali, smejali in peli.

Tam so nas prijazno sprejeli izkušeni plezalci in nam pokazali garderobo, kjer smo se preoblekli v športna oblačila. Spustili smo se po dolgih stopnicah, kjer so nas pričakale plezalne stene. Navdušeni smo bili že nad samim skakanjem po blazinah, ki so bile pod vsemi plezalnimi stenami.

Plezalni učitelji so nam razložili nekaj osnov plezanja in nam dali navodila, kako se povzpeti visoko po steni. Šlo nam je odlično, Bili smo neustrašni.

Za varnost je bilo poskrbljeno, saj smo bili dobro pripeti in pod budnim očesom plezalnih učiteljev. Nekateri smo se tudi zazibali na gugalnici.

Skratka, dan je bil čudovit in z veseljem ga še ponovimo.

Zapisala **učiteljica Urška Oblak.**

16. MARCA PA JE NASTOPIIL POSEBEN ČAS.
O TEM SO POROČALI SEDMOŠOLCI IN
UČENCI PP1. ZAŽIVELI PA SMO GA VSI.

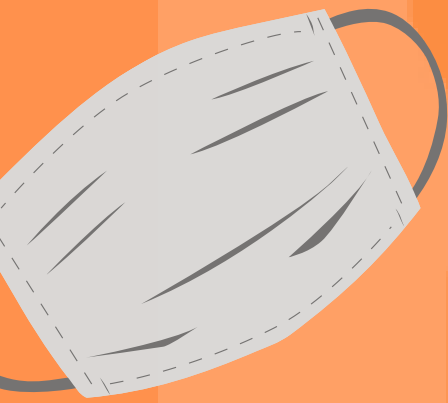
KORONAVIRUS

Začelo se je leta 2020 na Kitajskem. Mislili smo si, da okužba ne bo prišla do nas. Ampak je. Koronavirus – okužba je prišla do nas.

Ko so ljudje slišali za to, so nekateri začeli nakupovati hrano. Takrat so zaprli nekatere trgovine, vrtce in šole. Nositi smo morali zaščitne maske. S prijatelji in prijateljicami se nismo mogli družiti. Nismo smeli biti na igriščih in v mestih. V trgovini smo mogli paziti na razdaljo. Šola je potekala na daljavo. Veliko smo se naučili o računalnikih. Pri tehniki smo delali veliko stvari in to mi ni bilo všeč, ker je bilo veliko dela. Z učiteljico in sošolci smo se srečevali preko aplikacije Zoom. Bila so tudi ocenjevanja. Doma mi je bilo dobro, ker mi ni bilo treba zgodaj vstajati, ker smo lahko delali dopoldan ali popoldan. Edino sem pogrešala prijatelje in prijateljice.

Po treh mesecih so se začeli odpirati vrtci, lokali in tudi šole. V šolo so najprej prišli 1., 2. in 3. razred. Potem je prišel 9. razred, 4. in 5. razred in na koncu še 6., 7. in 8. razred. V šoli se počutim slabo, ker je treba nositi maske.

Urška, 7.a

KORONAVIRUS ALI COVID 19

Leta 2020 se je pojavila bolezen iz Kitajske, ki se je imenovala koronavirus. Strokovnjaki so jo poimenovali covid 19.

Zaradi tega so zaprli šole, tovarne, vrtce... Prvič v Evropi se je virus pojavil v Italiji, nato pa po celem svetu. Jaz sem mislil, da ne bo prišel k nam, ampak je prišel. Zaradi tega sem bil vesel, da bom malo doma in tudi žalosten, ker so ljudje umirali. Nato sem delal za šolo na daljavo. To je bilo mučenje, ki ga ne bom nikoli pozabil. Včasih je mami bila živčna, ati prav tako. Najbolj tečno mi je bilo delati za TIT in LUM, ker je bilo preveč naloge. Doma mi ni bil dolgčas, ker sem igral PS 4 in peljal psa na sprehod. Ko sem šel v mesto, ni bilo nobene žive duše.

Po dveh mesecih smo šli v šolo, spet med klopi. Z masko sem hodil cel dan. Ko sem šel na avtobus sem imel masko. V trgovini sem imel masko. To je bilo zelo naporno. V trgovini sem dobil slušalke. Upam, da se koronavirus ne bo že spet pojavil.

Enej, 7.a

UČENJE NA DALJAVO

Letos se je pojavil koronavirus in sem bil doma.

Počutil sem se grozno. Zaprli so javni prevoz, šole, gostilne in vse objekte. Veliko ljudi je umiralo. Veliko jih je bilo hospitaliziranih, bile so težave in vse je bilo kruto. Doma sem se učil preko računalnika in bilo je težko.

A na koncu je bilo veselje in vsi so bili srečni, ker se je epidemija končala.

Blaž, 7.a

Leta 2020 se je pojavila huda bolezen koronavirus. Pojavila se je na Kitajskem. Počasi smo se začeli pripravljati.

Ko smo se začeli pripravljati so nam učitelji in učiteljice povedali, da bomo mogli zapustiti šolo. Ko smo se doma učili, smo dobili od učiteljice naloge na spletni strani. Včasih smo se pogovarjali tudi preko Zooma. Jaz in moja sestra sva ostali doma. Brata, ati in mami so pa hodili v službo. Med tem sem jaz delala nalogo in pozneje šla pogledati živino. Na 24 ur so povedali, da letala, vlaki in avtobusi ne bodo vozili do konca epidemije. Vmes smo se s prijatelji pogovarjali po Snapu.

Ko nam je učiteljica povedala, da bomo 3. 6. šli v šolo nas je bilo malo veselih. V šoli je bilo boljše, kot učiti se na računalnikih. Tako se je končala korona. **Polona, 7.a**

Leta 2020 se je pojavila bolezen, ki se je zelo hitro širila. Najprej se je pojavila na Kitajskem, nato se je razširila po celem svetu.

Tako so nehala voziti letala, tovornjaki, avtomobili, zaprli so tudi meje. Ko se je bolezen povečala, so zaprli šole, knjižnice, gostilne, bife in tehnične preglede. Nato, ko so zaprli šole, smo mogli ostati doma in doma delati za šolo. Delali smo preko računalnika, na katerem smo dobili naloge. Ko smo bili doma, je bilo kar krasno in fajn. Ko nismo hodili v šolo, smo se videli preko Zooma. Med koronavirusom je od brata žena rodila dojenčico, ki ji je ime Sara. Naenkrat je zbolel dedi, ki je tudi mamin ati in je na žalost umrl. Nato, ko je mami slišala, da je umrl, je bila mami zelo žalostna in ati tudi. Hitro sta se oblekla in šla, nato sem se zbudil in videl, da je kava na mizi nepopita in sem videl, da starša nista imela avta doma. Nato sem videl brata Filipa. Mami je poklicala sina Filipa in je rekla, da je ata umrl. Nato je mami rekla, da naj pride gor na obisk in je voščil sožalje.

Nato se je odprla šola, trgovine, tehnični pregledi. Prišli smo v šolo. V šoli smo si mogli najprej razkužiti roke in mizo. Bili smo veseli in veseli smo bili tudi učiteljice.

David, 7.a

Prižgal sem TV in sem pogledal 24 ur, kjer so povedali, da se je na Kitajskem pojavil koronavirus. Z bratom sva prišla v šolo in vsi so govorili o koronavirusu. Potem smo imeli pouk in smo vprašali učiteljico pri družboslovju, če se kaj boji tega koronavirusa. Rekla je, da se ne boji, saj ne bo prišel v Slovenijo.

Ampak je prišel v Slovenijo. Zaprli so ceste, šole, vrtce, gostilne, tehnične preglede in avtobuse. Vsi smo morali ostati doma. Naloge smo delali preko računalnika. Mami je hodila sama v trgovino, jaz in David sva morala ostati doma. Midva sva delala nalogo, mami je pošiljala slike od nalog. Če pa je mamica zaspala, sva poslala slike od nalog sama. Potem sva šla na sprehod ali pa na kolo in v hribe. Delala sva, pospravila drva in takrat smo morali iti na Zoom, da smo se videli in se pogovarjali o šoli.

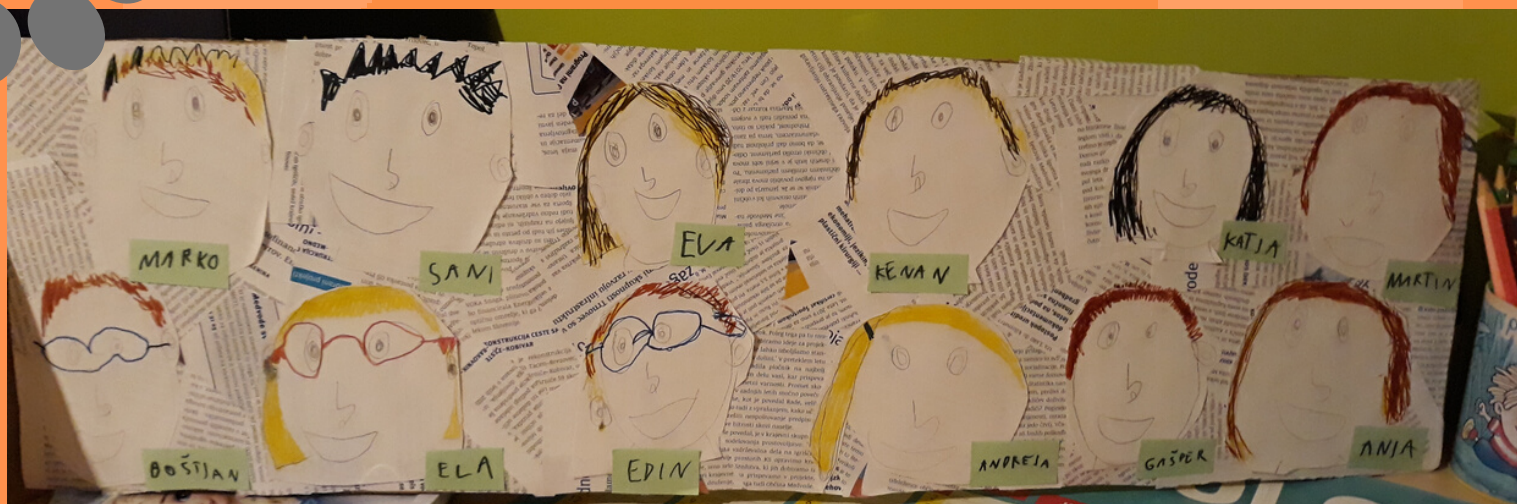
Ko smo se vrnili v šolo, smo mogli razkužiti roke in si mogel takoj v razred. Učiteljica je nosila masko, učenci pa ne. Zdaj bodo kmalu počitnice in se bo šolsko leto lepo končalo.

Domen, 7.a

PP1 V ČASU KORONA VIRUSA – ŠOLA NA DALJAVO

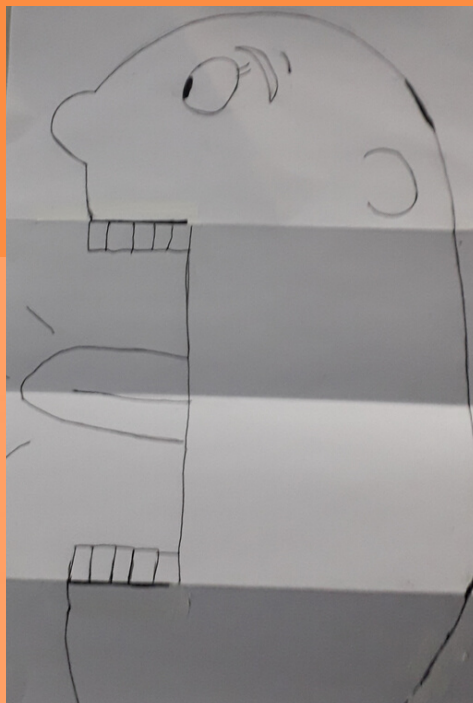
Sredi marca so nam sporočili, da bodo šolo zaprli zaradi pojave korona virusa. Če smo mislili, da bodo to neke počitnice, smo se seveda pošteno zmotili. Držali smo se pravil karantene in ostali doma, učiteljice pa so nam učna gradiva pošiljala po elektronski pošti. Naši starši so nas slikali ob naših dogodivščinah in opravljanju šolskih obveznosti, slike pa pošiljali učiteljicam, da so preverile, kako nam gre šolsko delo doma. Ni nam bilo lahko, še posebej ni bilo lahko našim staršem, zato se jim tako mi otroci kot učiteljice iz srca zahvaljujemo. Da nismo čisto pozabili na šolo in učiteljice ter učitelje, so nam tudi oni poslali kakšno sliko, včasih so nam posneli tudi kakšen filmček – takrat smo bili še posebej veseli. Če smo zaprli oči, smo si lahko predstavljali, da smo v razredu na šoli.

Zapisala **učiteljica Urška Oblak.**

SOŠOLCE SMO PRESELILI KAR DOMOV, V DOMAČE UČILNICE.

ELA, 4.R

Namesto v živo smo sedaj več klepetali po družabnih omrežjih.

Simona in Aleksandra, 9.r

UČENCI IZ PP1 SMO VELIKO ČASA PREŽIVELI ZUNAJ.

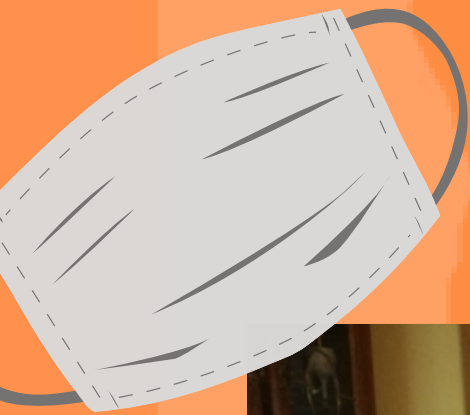

DOMA POMAGALI PRI HIŠNIH OPRAVILIH ...

IN SE CRKLJALI V OBJEMU NAJDRAŽJIH.

V PP4 SMO SI DOPISOVALI.

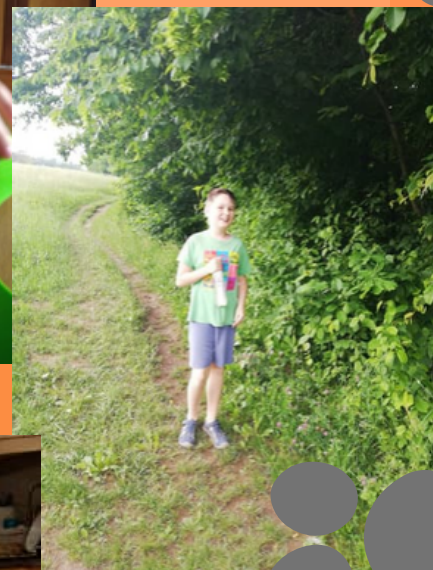

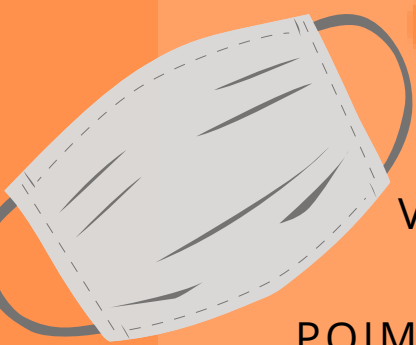
ANŽE IN SOŠOLCI, PP4

ČAS UČENJA NA DALJAVO V PP2

ŠOLANJA NA DALJAVO JE BIL ZA NAS, UČENCE PP2A, NEKAJ POSEBNEGA. V TEM ČASU SMO NAREDILI MARIKAJ ZANIMIVEGA NPR. IZDELALI SVOJE KOLO, ODTISNILI S PRSTNIM ODTISOM POSEBNE OBLIKE ŽIVALI, PEKLI KRUKH, IZDELALI SVOJ INSTRUMENT, KUHALI KOSILO, PRALI PERILO, POMAGALI NA KMETIJI IN ŠE BI LAHKO NAŠTEVALI. UČILI SMO SE TUDI ČRKE, ŠTEVILKE IN BRANJA. POGLEDALI SMO, KAKO POTEKA NAŠ DAN OD JUTRA DO VEČERA, SPOZNAVALI DNEVE V TEDNU TER MESECE V LETU. TUDI LETNI ČASI SO BILI ZA NAS ZANIMIV IZZIV. NEKAJ ČASA SMO NAMENILI POMLADI IN NJENIM ZNAČILNOSTIM. POSEBEJ SMO SE USTAVILI OB POMLADNIH ŽIVALIH IN RASTLINAH. BILI SMO POSEBNI TRAVNIŠKI DETEKTIVI. SREČALI SMO SE TUDI Z RAZLIČNIMI VRSTAMI PROMETA IN VARNOSTI V NJEM. POSEBEJ SMO SPOZNAVALI KOLO. PROTI KONCU ŠOLSKEGA LETA PA SMO VESELI IN ZADOVOLJNI VSTOPILI V POLETJE IN PRIČAKOVANE POČITNICE. **UČENCI PP2A: DAVID, IZAK, NIK, MATIC D., MATIC O., ANŽE IN RAZREDNIČARKA IRENA S.**

CORONA DNEVNIK

V PP4 SMO UČENCI V ČASU ŠOLANJA NA DALJAVO PISALI CORONA DNEVNIK. TAKO SMO GA POIMENOVALI, KER NAS BO ZA VEDNO SPOMINJAL NA ČAS KARANTENE. V NJEM SMO OPISALI VELIKO LEPIH TRENUTKOV, PRILEPILI NAŠE FOTOGRAFIJE IN VANJ NARISALI PRAVE UMETNINE. Z VAMI BOMO DELILI NEKAJ TEH SPOMINOV:

**ANŽE IN POJOČI
KOZARCI.**

JERNEJ Z METULJEMA

**BINE PEČE
TORTO.**

**MIHA IN PETER
Z IZDELKOM
ZA VETER.**

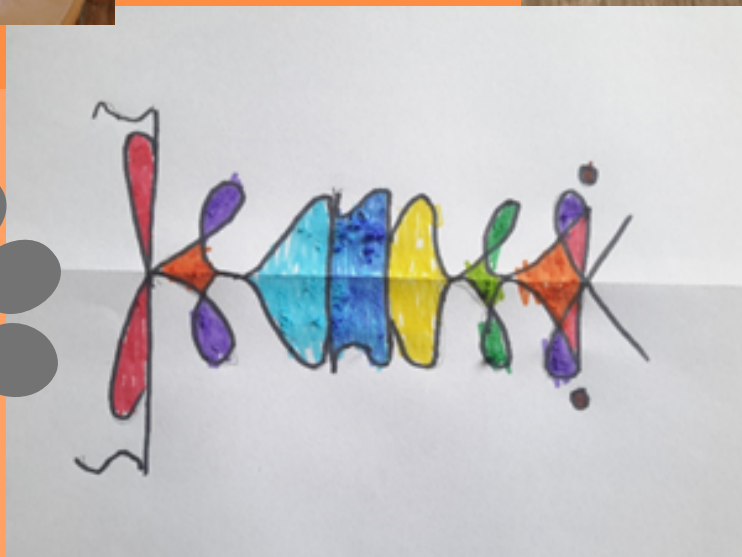
KATJA VRTNARI.

KATJIN DNEVNIK.

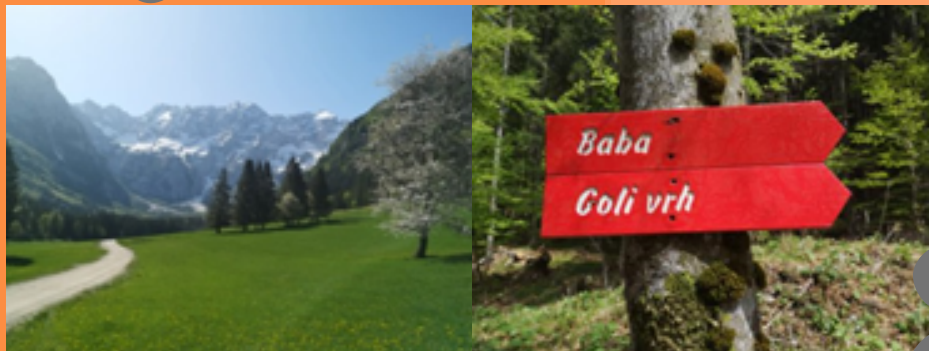
MIHA PEČE POTICO.

**JERNEJEVA
GOSENICA.**

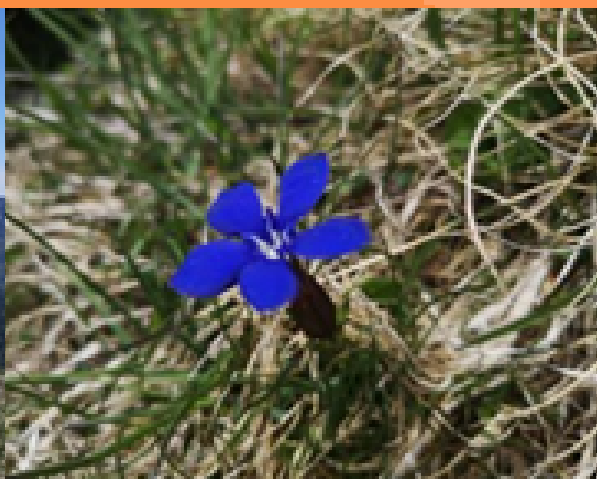
TUDI V PP5 SMO SE UKVARJALI S ŠPORTOM.

Včeraj v soboto smo šli na pohod na Goli vrh. Peljali smo se mimo Kranja, mimo Preddvora do Jezerskega. Videli smo jezero. Avto smo pustili na parkirišču in se odpravili proti Golem vrhu. Pot je bila strma. Prišli smo do travnika, ker smo imeli malico.

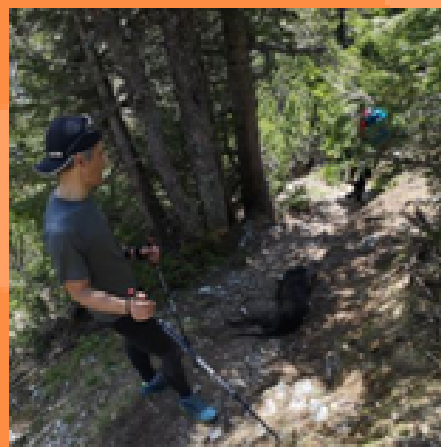

Na poti smo videli avstrijsko tablo. Na drugo stran nismo smeli, ker je ati rekel da je v Avstriji korona virus. :)

Od tam je bila pot strma. Po poti so lezle mravlje. Kmalu smo prispeli na vrh 1787 metrov visoke gore. Razgled je bil zelo lep. Videle so se visoke gore polne snega. Videla sem Kočno in Grintavec. Na vrhu je bilo veliko ljudi, a sedeli smo narazen. Na vrhu so rasli spomladanski svišči.

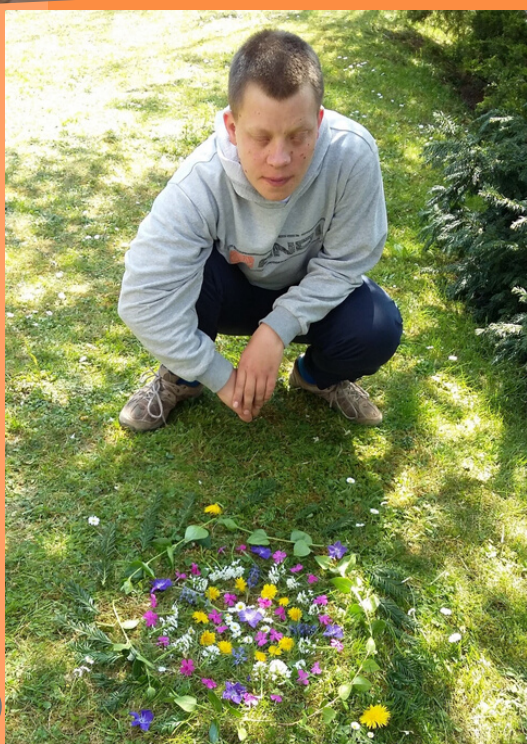
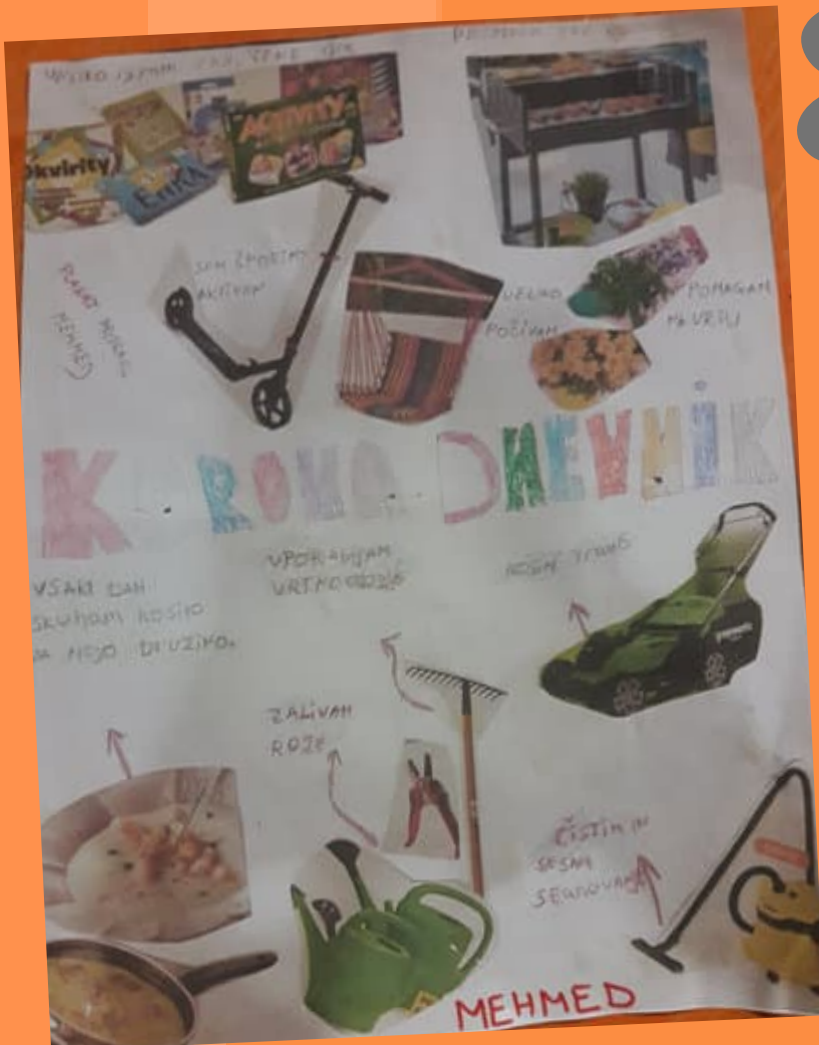
Pot navzdol je bila dolga in strma. Indija se je odločila, da ne gre več naprej.

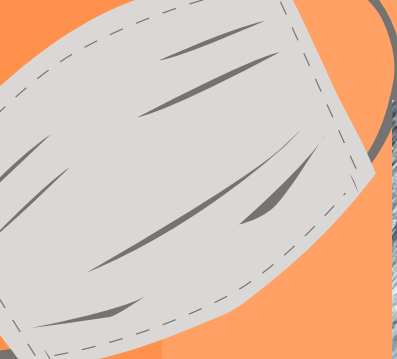

Izlet mi je bil všeč. Imela sem se lepo. **Ajda, PP5**

UČENCI IZ PP6 SO BILI ZELO USTVARJALNI IN DELAVNI V ČASU POUKA NA DALJAVO.

Stezice so nas za nekaj časa popeljale tudi v domače zavetje. Med delom od doma so PP6-karji osvajali najvišje vrhove, pripravili okusne jedi, ustvarili prenekatero likovno delo, se kalili z delom na kmetiji in stkali prekrasne zgodbe.

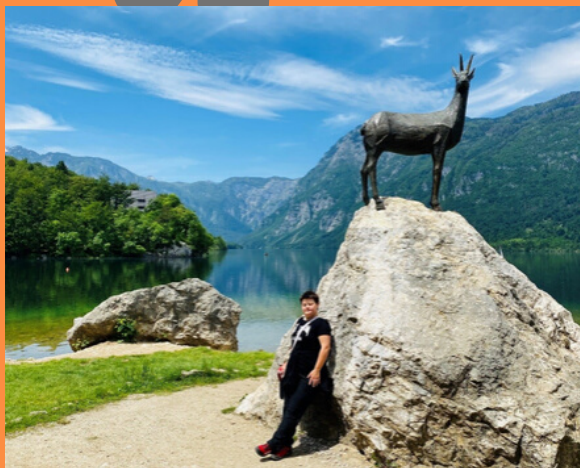

SREDA 1.4.20

KER JE MAMI V SLUŽBI SI
DANA SKUHANI KADJ IN PRIPRAVILI
ZAJTRK. POPOLDAN SEM DLA
LA SPREHOD IN DALA SUŠIT
PERILO

JAKO SO MI PA
VPELI POLIKI

LARA

V ČASU KARTENE

V ČASU KARTENE SMO SE SLIŠAL IN VIDEL, KA
KOMAJ SMO ČAKALI DA PRIDENKA V ŠOLO.
MED BRONČI NIVSOM SEM POMAGALA
KOJE IN STARIŠMI ~~SO~~ TONŠ MI KI
SEM UMO V POMAGALA V KLEVI MED KA
SMA NA FUTROLI SEM IMA ŠLA OPAT
SADJE IN ŠKOLA SEM SI KAVA MI K
MASHA SEM SEM ŠLA V TERGOVINA ..
KOT SMO PRINESLI IN TERGOVINE SEM
VPLAVILA IN KOŠARE V OMARE PLOČALA
SEM IN MANINA DERANICO. MARIJA

Marija

NA KONCU SVETA

Korona ni pomenila konca sveta. Smo pa učenci šestega razreda vseeno letos spoznali novo pesem *Kaj je na koncu sveta?* V njej živali tekmujejo v kvizu in odgovarjajo na vprašanje, kaj jih čaka na koncu sveta.

Niko Grafenauer

KAJ JE NA KONCU SVETA?

Na kvizu za bistre živali so čudno modrost spraševali. Pove naj, so rekli, kdor zna, kaj je na koncu sveta?

»Na koncu sveta?« je beseda zamikala najprej medveda. Na koncu sveta? Hm, seveda na koncu sveta je panj meda.

»Na koncu sveta?« ugiba kura. Mine minuta, pol ure, ura ... Na koncu sveta, udari v črno, na koncu sveta je zlato zrno.

Goska si beli belo glavo:
»Na koncu sveta? Kaj bi bilo?«
»Na koncu sveta?« tuhta krava, na koncu sveta rase trava.

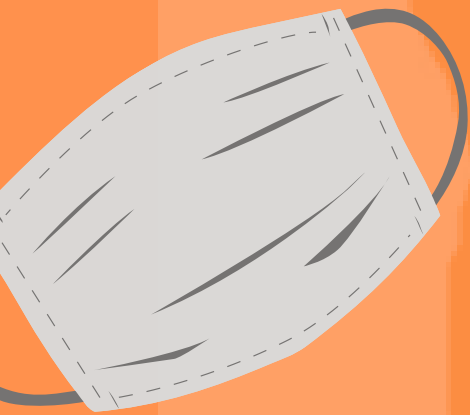
»Na koncu sveta?« pravi žaba, tam nam prede več kot slaba, tam je velik počen lonec, v njem je vsake zgodbe konec.

In kaj je čakalo na koncu sveta čakalo Saro?

Na koncu sveta me čaka Čudežna dežela. V njej je veliko Barbik, ki so zelo lepe in čudovite. Živijo v čudoviti pravljичni deželi. Hišice imajo narejene iz samega sladkorja. V tej deželi se nihče ne prepira in vsi so prijazni. **Sara, 6.r**

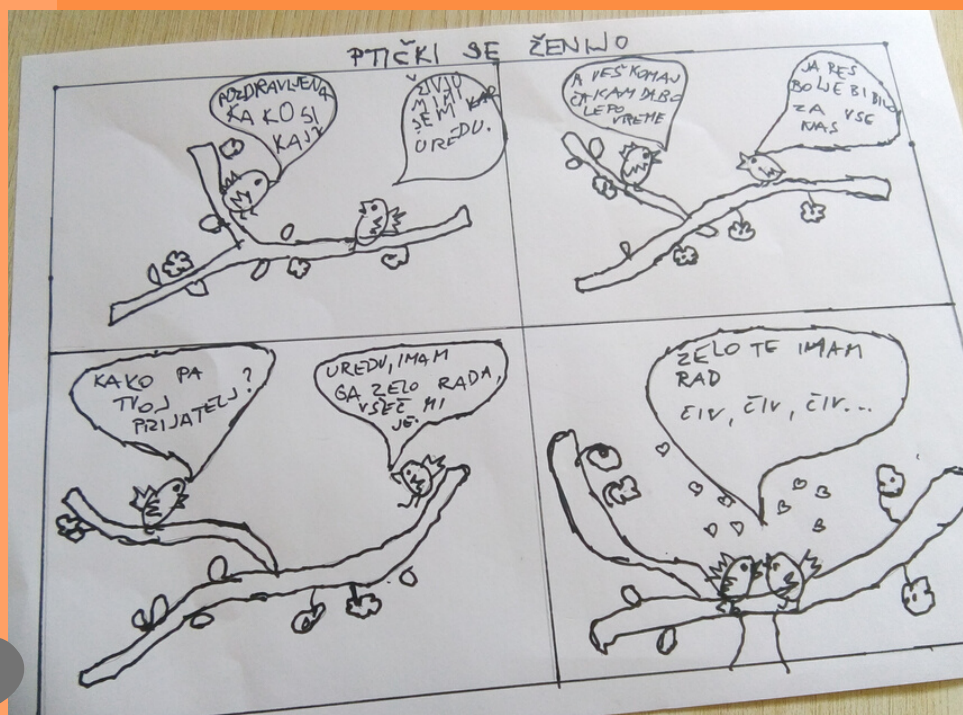
NEKATERI SO POSTALI STRIPARJI.

DOGODNOSTINA NAS PREHODU

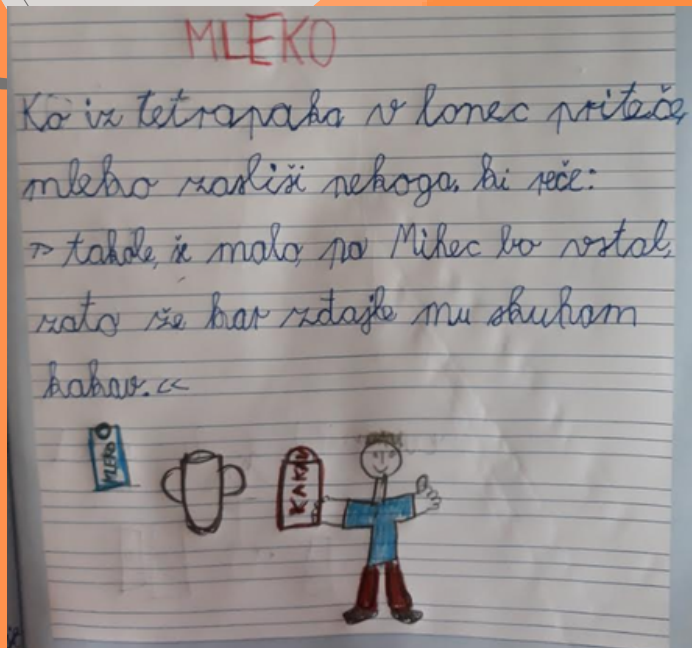

Kai, 6.r

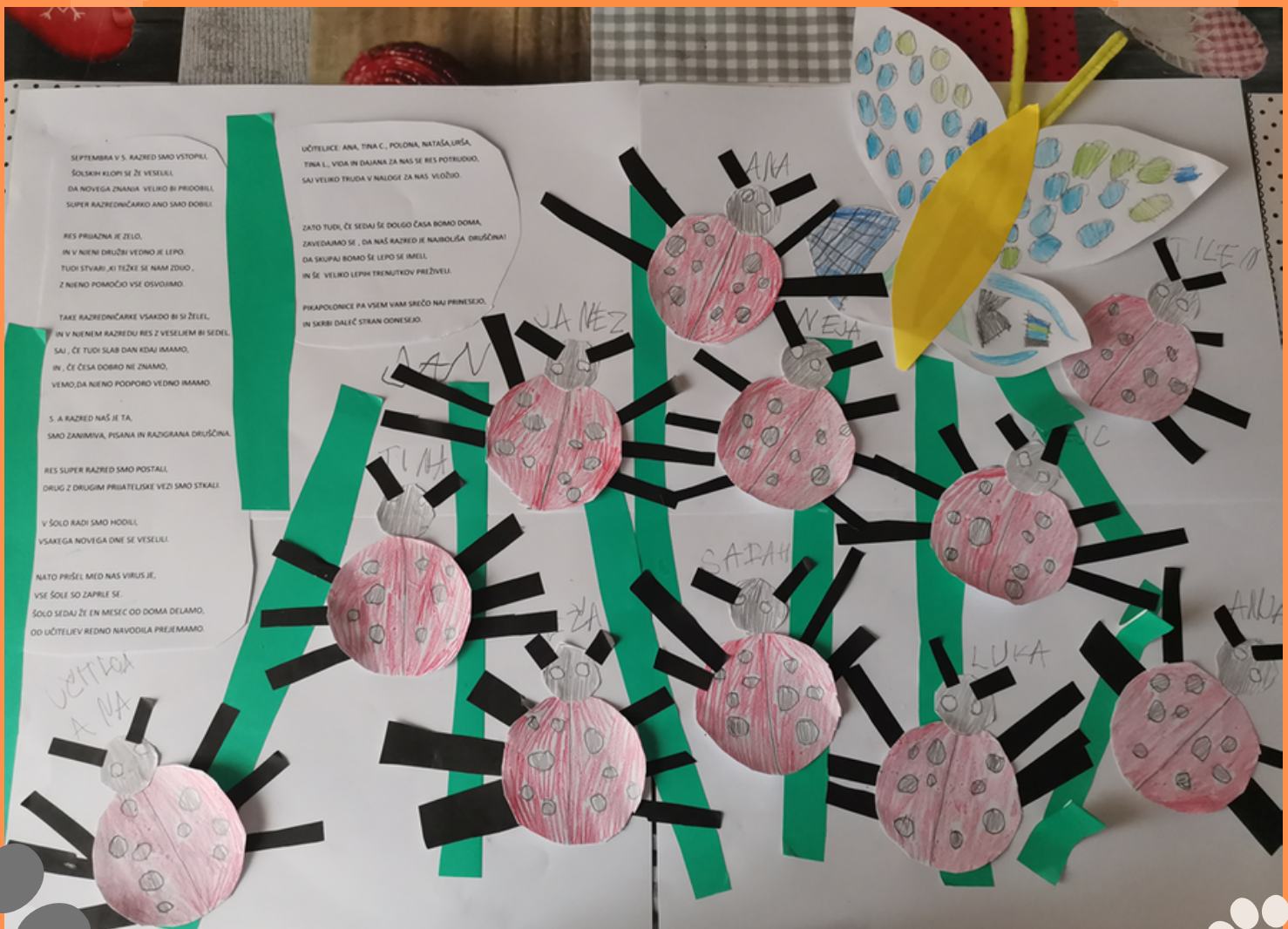
Anja, 5.r

SEVEDA SMO KAJ TUDI ZAPISALI V ZVEZKE IN POSLIKALI. RECIMO TOLE HECNO PESEM OD ANDREJA ROZMANA ROZE, O MLEKU.

Sani in Marko, 4.r

JAN IZ 5. RAZREDA JE PESEM ZA SOŠOLCE IN UČITELJICE SPESNIL KAR PO SVOJE IN KAR SAM.

MOJSTRSKO OBRAČALI BESEDE PA SMO TUDI V 7. RAZREDU.

CO PATI
MIŠKA SE JE ZALUUBILA
V IZPILNICA
ZATO SI JE TAČKE UMILA
PREDEK VANJ JE STOPILA

JAKOB • 7. B

BESEDE

BESEDE

SO

ZVEZE

črk

LAHKO

SO

TIHE

MILE

Premagovati

se

TRUDIJO

ovir

PREJ - POTEM

SO

izziv

BESEDNI

ŽAKLAD

TIGER

TIGER NA

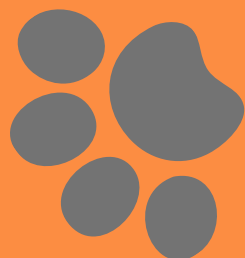
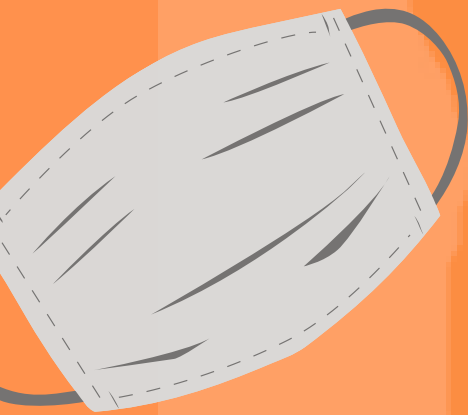
SKALI STOJI

IN SE MI

SLAPKO

SMEJI

Anja, 7.r Gabrijel, 7.r

**O NEKATERIH REČEH, KI SMO
JIH BRALI IN O ČEMER SMO SE
UČILI, SMO UČENCI 4.R
PESNILI IN PISALI KAR NA
RAZGLEDNICAH.**

MEDVODE, 9.4.2020

Draga učiteljica in sošolci,
veliko sončnih pozdravov iz
sončnih Medvod. Tukaj v medvodah
je zelo vroče.
Jaz se hladim v hiši in uživam
upam, da se kmalu vidimo.
Edin

Za andreja.gorse@os-jela-janez

brebovnica.9.4.2020

Učiteljica Andreja Gorše

Vesele velikonočne praznike
in obilo pirhov in potice.
Upam, da se kmalu kaj vidimo
v šolskih klopeh.

Za andreja.gorse@os-jela-janez

lep pozdrav

iz Brebovnice

od Katja

Žiri, 9.4.2020

Draga učiteljica Andreja!

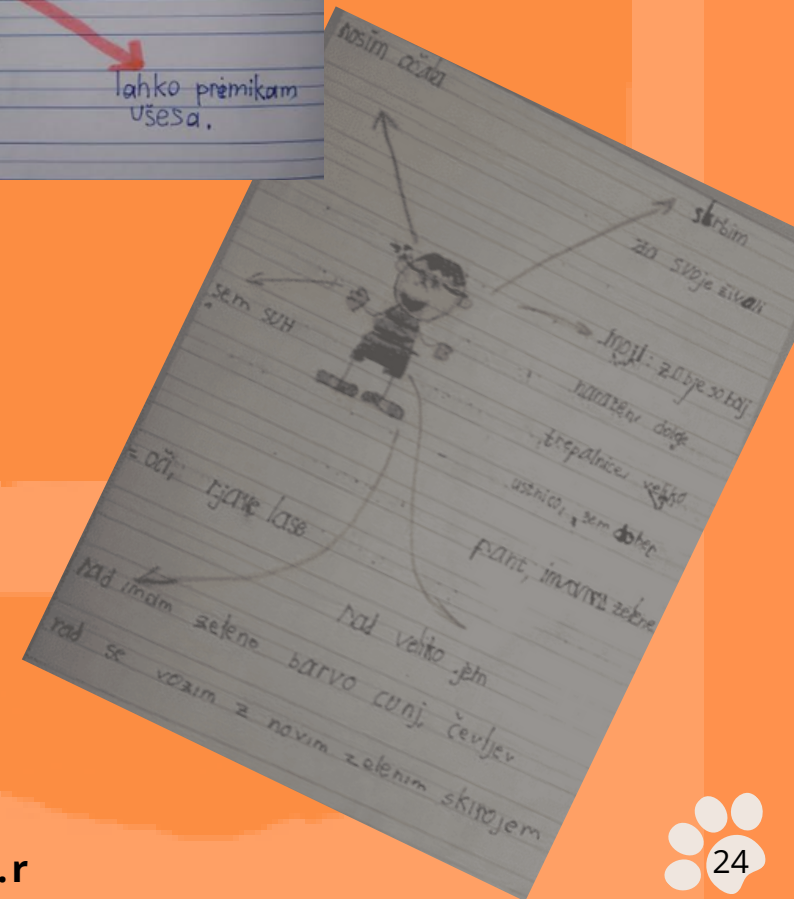
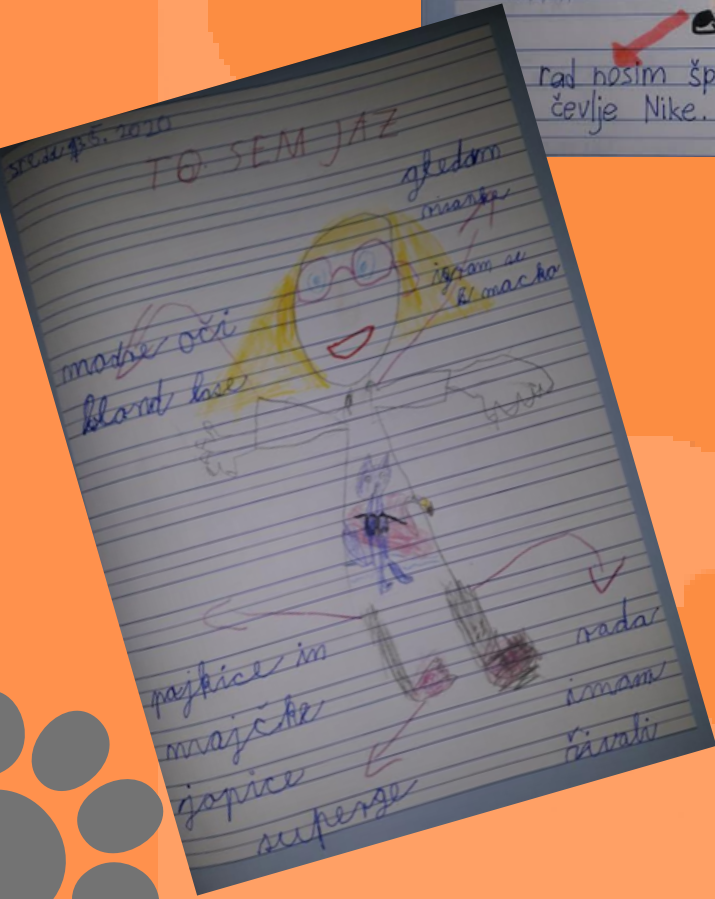
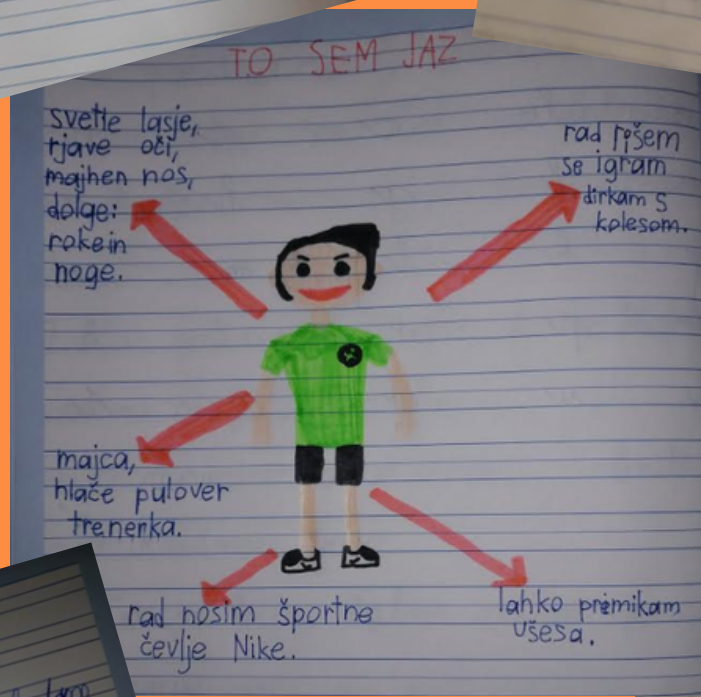
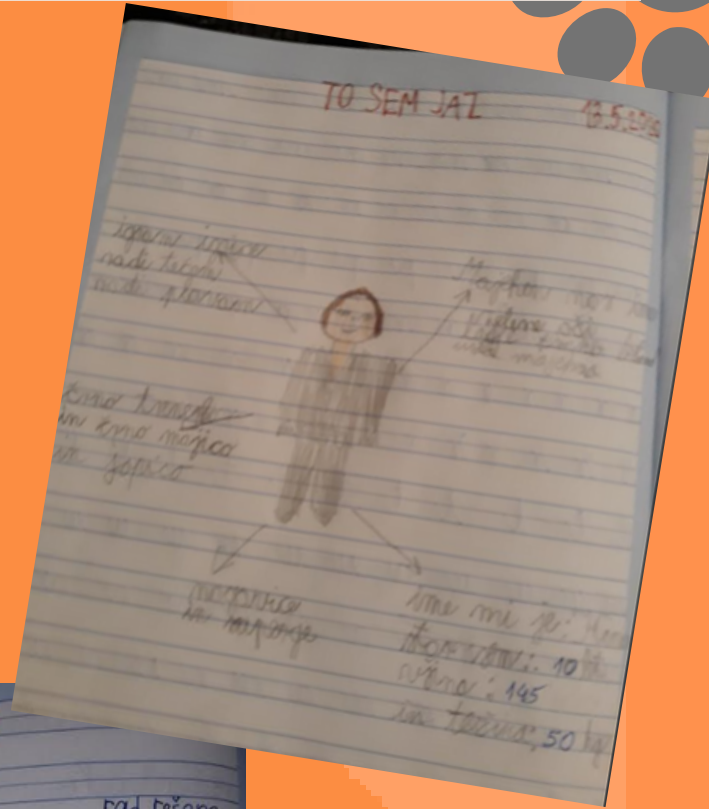
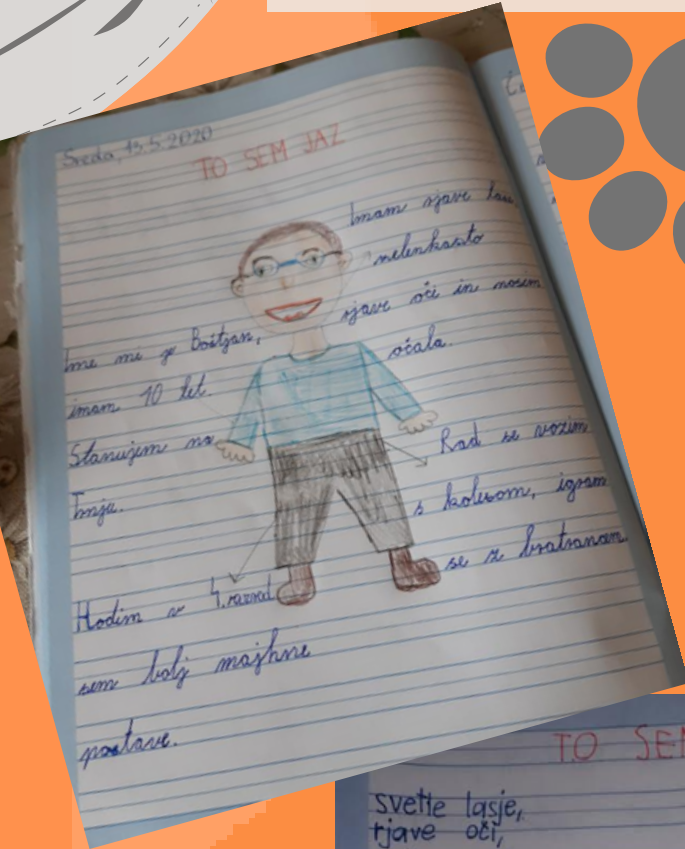
Lep pozdrav iz Žirov .
Kako se imate ? jaz sem
vredu.

Pogrešam šolo in sašolce ,in
tudi vas. Upam da se kmalu
vidimo. Želim vam tudi lepe
praznike, in tudi veliko
lepih
pirhov.

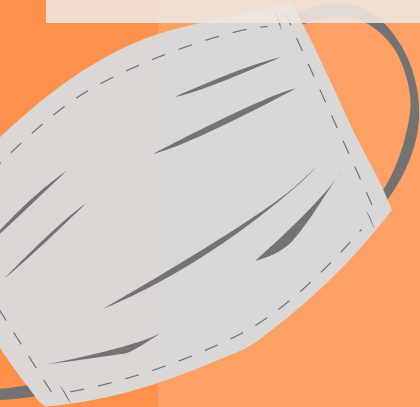
Za andreja.gorse@os-jela-janez

V ZVEZKE PA OPISOVALI IN TAKO SPOZNAVALI SEBE.

OD A DO Ž, OD NAJMLAJŠIH DO NAJVEČJIH.
PRI LIKOVNI UMETNOSTI PRI NAS NI NERESNIH.

Marko, 7.r

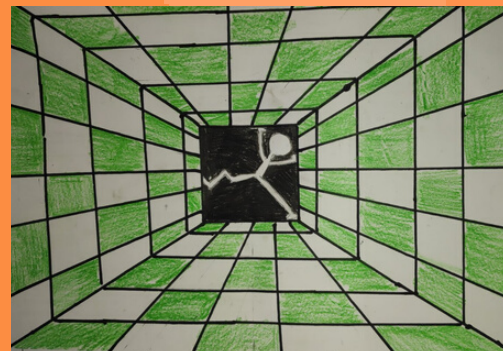
Aljaž, 7.r

Maks, 8.r

Eva, 4.r

Anja, 9.r

Klara, PP6

Tilen, PP6

Čebelnjak, 3.r

OSMOŠOLCI SMO POTOVALI SKOZI ČAS.

V času pouka na daljavo smo se učenci v 8.a razredu pri več predmetih s časovnim strojem popeljali v preteklost. Pri slovenščini smo brali Peko kruha. Berta Golob nas je popeljala v drugo časovno obdobje. Spoznali smo pripomočke za peko kruha, ki danes niso več v uporabi. Nato smo pritisnili na domišljjski gumb in se tudi sami vživeli v stare predmete. Vstopili smo v dušo zgodovinskega predmeta in zapisali njegovo zgodbo. Nastali so čudoviti zapisi.

Lepo področje, tri slupaj, moje ime je car. 15 starih
časih sem opravil zelo pomembno nalogo. Ker mi bilo
avtomobilov in taksarjaka, sem prevaral ljudi
in taksar. Društvo nam mi vedno delali konji in vali.
Vabil sem celo potasi. Teste so bile prebrne, slabe in
luknjaste. vendar je bila pot v manjši vedno
takozna in zanimiva. Šelimi nam lep dan.

Bejana B.a

Jaz sem kalavrat. Naredili so me
pred 300 leti. Zaprosen sem bil na
zime. Največ so me uporabljale
rimske. Tudi stroci so ušivali iz
menaj. Kvarih pa se mi je strgala
poganska ročica. Če me niso
namarali iz mastjo, sem začel
cviliti. Po dolgih letih napora in
truda, pa me je napadla bolezen.
Zato moram danes počivati. Če
velite slišati iz kakšno najo
ogadbo, me le obiščite v muzeju
v Ljubljani. Lepo vabeni, dragi bralci.

JAN

Voz na konju

Ljudje, jaz sem voz. Uporabljali so me pri voženju ljudi
in drugega kroja v drugi kraj. Uporabljali so me
predvsem kmetje. Povozil sem veliko kilometrov.
Ljudje so me tudi uporabljali na povoz ročja in
rehanjov. Še vedno me uporabljajo, predvsem na
kakih priveditvah. Ljudje me uporabljajo še več
kot 200 let. Med tem se mi je zgodilo, da sem
se celo prevrnil ali celomil. Če se je kaj nataknilo,
so, ali pobili ali pa povili narog. Meni je zelo
všeč, da ljudje še vedno kdaj pa kdaj povirlija
mom, na voz hi ga vleče konj.

Rebika

Živjo

Jaz sem VOZ. Narejen sem bil 100 let nazaj. V torek, ko je padel dež, niso imeli ljudje nobenega lesa. Najprej so naredili mene. Narejen sem iz ograjica, da moj torar ne pade dol, ko ga prevožajo. Nato so naredili še kolesa in jih pribili na lesen trup. Kolesa so skraj vsa lesena, k neč tega ki se pelje po poti, so dali gor železo. Na mene nalozijo čisto vso travo, zemljo, pesek... Na meni se peljejo tudi ljudje, ko grejo na dela na travnik ali na njivo. Kasih so me vlekli ljudje, danes pa me pripnejo na kotljo in me on vleče. Zdaj se pa moram postariti, saj me čaka nova vožnja. Adijo

Sihon

Jaz sem stari kolonot. Vsaka dan me uporabljajo za medenije miti. Najprej brat me uporablja mama. Če kdaj ne delam po mačetu je zelo jerna. Ja jere me svojo roko udari in ter me roko boli. Enkrat me je tako udarilo, da ro se vse miti zavodale in iz te miti ni nastalo nič. Se jaz vem, da je bila preja dražja od mesa. Ponavadi so me uporabljali na starih kametijah, medtem v rimskem času, kar je bilo manj dela runaj in so me vsi pogosteje obkročali. Tivel sem 20 let meni meni se je redelo kot 150... Sedaj pa se dolgočasim in sem le na čvor.

Makar 8.a

MENTRGA

Pozdravljen. Ime mi je Mentrga. Sem velika miza, s predalom. Da so tvoji stari starsi pekli kruh. Nosila sem veliko kilogramov moka. Troja brabi stara ženica. Je v mene vlila se kvas in mleko. Mesila je počasi, z ljubeznijo. V meni je nastalo do 20 velikih hlebov kruha. Ko so me čistili, sem bila zelo jezna. Kajti vode ne maram. Niti krtače s katero so me drgnili. Stara sem približno 200 let in sem hodila iz roda vrod. Bili so težki časi, ko so korito pokrili, so bili na meni žganci, kisto mleko, krompir... Doživela sem poroke, pogrebe, rojstva, smrti... Bile so velike in male veselice. Sedaj polivam je redko občutijo mojo veličino. Sem stara in otrujena, tako da dobro da mladi uporabljajo druge mize. Naj še one doživijo lepo življenje.

Aleksej

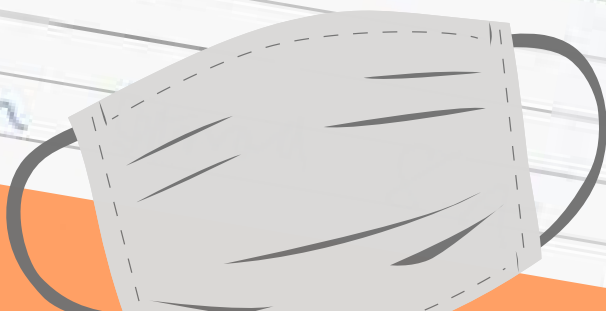

Živijo lez sem kdorkrat. Izdelan sem bil leta 1298
Pretiler je pogarjal moje kolo, utrdilo se je senco
vretenčki je utrdilo vlakna in iz njih pretilo nit. Do
izuma moje ročke v 15. stoletju, sem se običajno
ustavil pri delu. Počakal sem, da so mi na novo
navili nit. Moja nova ročka pa je imela obliko
člaka U. In se je začela povezati z vretenom. Ob
pogarjanju se je utrdilo denoj vlakna, ki je bil
na teksturno najjo. Sedaj sem star 722 let ali celo več.
Moja spuma je nekoliko slab, vsem pa, da mi je bilo
izredno lepo, ko smo skupaj pretili. Danes počivam v
muzeju Izgodovine.

Andrej Žau

Jaz sem ptari voz. Krupila imel
je lastnik kmetije. Prizela me je na
volan. Kmetija so me odpeljali na njivo.
Prilne delovne roke so pobrale krompir
in ga nabrali name. Ko smo pristli
domov, so pridelke pobrali in razdelili
svojim starim rokam. Star oče me
je ravnar odpeljal v hlev. Dva dni sem
je delal volan. Kmet me je pred mojst
nabral volan. Kmet me je pred mojst
Kardelija se je moji volan se je umirilo,
vredno in volan pa svo krompir začela
nov delovni dan.

Fan

V 9. RAZREDU SMO RAZISKOVALI ODNOSE MED LJUDMI.

Nasilje v družini je zelo pogosto. Tudi v Sloveniji ga je zelo veliko. Mnogi otroci, ženske, trpijo zaradi nasilja, a si tega ne upajo povedati ali priznati. Poznam kar veliko primerov nasilja v družini.

Kadar se problemov, ki nastanejo v družini ne da rešiti mirno, ponavadi zelo hitro pride do nasilja.

To je nedopustno ravnanje, kajti noben izmed nas nebi smel trpeti ne fizično ne psihično.

Nasilje se pojavlja ne glede na to ali so v družini revni ali bogati. In po navadi traja dlje časa. Prenaša se lahko tudi iz generacije v generacijo, saj otrok, ki je

žrtev nasilja misli, da je to nekaj normalnega, a v resnici ni. In to potem naprej počne tudi npr. svojim otrokom.

Za nasilje pogosto mislimo, da je zasebno, a kadar gre za ogrožanje nekoga to ni več samo zasebno. Takrat že govorimo o skupnem družbenem problemu.

Poznamo več vrst nasilja. Ne samo nasilje nad ženskami, nasilje se dogaja tudi med otroci. V 97% primerov je za nasilje kriv moški. Največkrat je žrtev ženska ali otrok. Vemo za veliko manj primerov kot jih je v resnici, saj se ti dogajajo za zaprtimi vrati oziroma v domačem okolju. Zato nasilje težko prepoznamo in težko preprečimo.

Slišite?

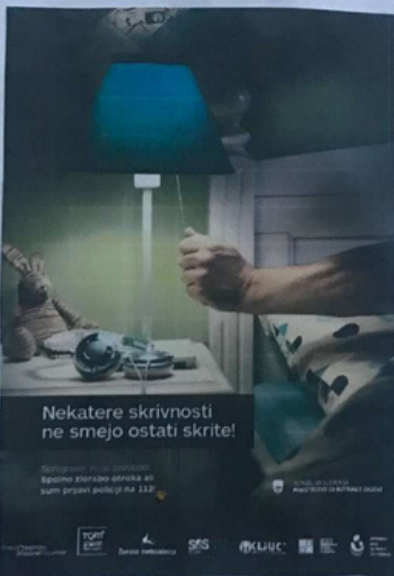
NASILJE NAD OTROKI

Poznam zelo žalosten primer, kjer je oče spolno zlorabljal svojo hči od 12. leta. Punica tega ni upala nikomur priznati in je tako 6 let trpela. Ne mama, ne brata nista vedela za to. Oče ji je grozil, da če komu pove, sploh pa mami bo obe ubil.

Povedal ji je, da je to kar z njo počne nekaj čisto normalnega in da jo pripravlja za njenega moža. Seveda mu verjela dokler ni toliko odrasla, da je vedela da to ni res. Pri osemnajstih se je odločila da pove prijateljici. Oče je končal v zaporu, kjer se je zaradi psihičnih težav po enem mesecu obesil in umrl.

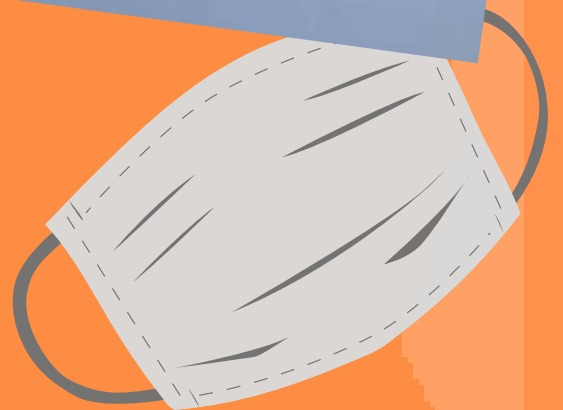
Nedopustno se mi zdi ravnanje tega očeta in tudi mame. Zelo čudno se mi zdi da mama tega sploh ne opazi! A mislim, da je vedela in tega nikomur ni hotela povedati.

Zato se je treba zbuditi in ukrepati! Če opaziš kakršnokoli vrsto nasilja takoj ukrepaj in povej naprej! Nikomur ni treba trpeti!

UBIL TE BOM!

Vse se začne z besedami. Tudi nasilje. Ukrepaj pravočasno: 080 11 55.

Zgodba »čudne« punce

Medvrstniško nasilje se dogaja povsod po svetu. Pri bogatih, revnih, bolnih, zdravih. Povsod. Dogaja se v službah, v šolah, v trgovinah, na tržnicah, na avtobusu in vlaku, v bolnišnicah in knjižnicah... Vsak dan poslušam poročila, kjer govorijo o težavah po svetu. Največ nasilja se pojavlja v šolah v Ameriki. O tem pripovedujejo razne oddaje in filmi. Nekateri učenci, dijaki in študenti zaradi nasilja zelo trpijo. Obstaja več oblik nasilja. Ne samo fizično, ampak tudi psihično, ekonomsko, verbalno. Imam prijateljico, ki ima malo več kilogramov. Imela je hudo bolezen pri rojstvu in zaradi tega bi skoraj pristala na vozičku. Težko telovadi, saj ji njeno zdravje to ne dovoli. Hodi v osmi razred in je zelo prijetna in zabavna. Njeni sošolci tega ne opazijo. Zato se počuti zelo zapostavljeno. Enostavno je ne sprejmejo takšne kot je. Zato, ker se ne zna pogovarjati kot oni in ker se vedno ne strinja z njimi, menijo, da je »čudna«. Zelo velikokrat pride iz šole jezna ali žalostna. Težko ji je, ko mora ves čas poslušati kritike. Zato se obrne name in se mi zaupa. Težko mi je, ko vidim njene žalostne oči. In čutim njeno bolečino.

Veliko se pogovarja s svojo materjo, ki ji reče, naj se ne obremenjuje z ljudmi, ki ji v življenju nič ne pomenijo oziroma ji nihče od njih ni nikoli karkoli pomagal, niti vprašal, kako se počuti: ali je v redu, ali je kaj narobe.

Ti ljudje si ne zaslužijo biti del njenega življenja.

Ko bi ji sošolci vsaj malo pustili do besede, ji vsaj malo prisluhnili... Potem bi videli, zakaj je taka kot je.

Kolikokrat jim tudi učiteljica reče, naj jo sprejmejo. Pred njo se pretvarjajo, a takoj ko učiteljica zapusti razred, jo spet ignorirajo. Kot da je ni. Težko ji je, ko pride zjutraj v šolo in jim reče »dobro jutro,« oni pa odvrnejo: »A spet ti?«

Čuti njihovo zavijanje z očmi.

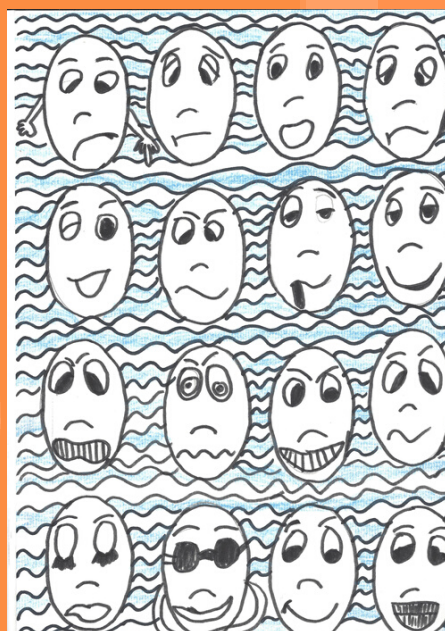
Dobro, da ima mene, prijateljico, ki jo ima zelo rada prav takšno kot je. Da ima svojo družino, ki jo ima neizmerno rada. To v življenju vsak potrebuje. Nekoga, ki ga ima rad in mu stoji ob strani v dobrem in v slabem.

Nekega dne bo tudi kdo od teh sošolcev zapostavljen. Mogoče šele takrat, ko bo v službi. Ali ko bo starejši... In takrat se bo morda spomnil na staro sošolko - tisto čudno in debelo.

Mogoče tudi ne, a želela bi, da bi tudi vsak od njih, pa čeprav samo za kratek čas, občutil njeno bolečino. **Osmošolka**

Julija, 7.r

Ines, 7.r

ŠOLA V NARAVI. ŠOLA NA DALJAVO. ŠPORT V NARAVI. KAJ PA NARAVA V ŠOLI? TUDI!

NARAVOSLOVNI DAN: DAN ZEMLJE, 22. april 2020

Po ogledu filma Žejni svet sem ugotovil da voda je zelo pomembna za ljudi, živali in rastline. Voda je največja naravna in družbena dobrina. Voda je vir življenja ali vzrok smrti. Mnogo ljudi umre ker je onesnažena in zbolijo. V Slovenijo imamo veliko vode in zelo kakovostno vodo. Voda oblikuje največ površine Zemlje kot reke, jezera in morja.

Bojan, PP3

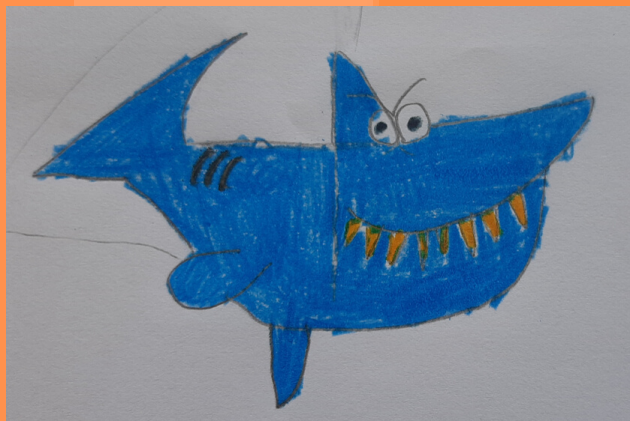
NARAVOSLOVNI DAN 1., 2. in 3. razreda

Travniki nam ponujajo veliko različnih možnosti za učenje. Zato smo se z učenci 1., 2. in 3. razreda odpravili na bližnji travnik, kjer smo izvedli naravoslovni dan. Učenci so opazovali travniško cvetje, travniške živali in poslušali zvoke narave. Preizkusili so se v streljanju z lokom, izdelovali so vence iz travniškega cvetja in drevesne pošasti. Dan smo zaključili prijetno utrujeni in polni novih znanj.

učenci z učiteljicami

**RISALI, BARVALI IN POUSTVARJALI
SMO ŽIVALI.**

Aleksej, 8.r

Violeta, 8.r

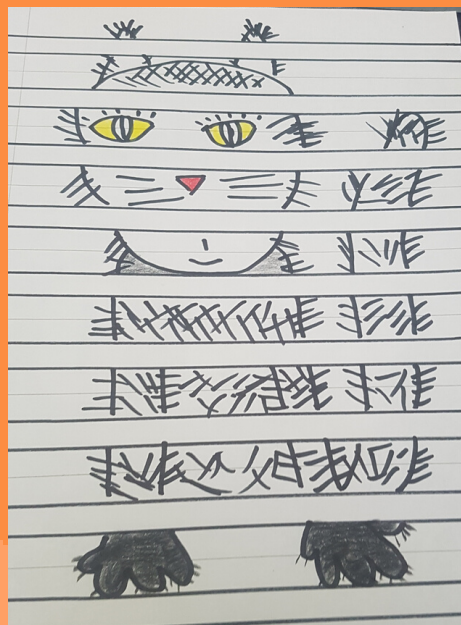
Luka, 5.r

Gašper, 4.r

Katja, PP5

Nela, 6.r

Anžej, 8.r

Neža, 5.r

Monika, 6.r

IN PRISPELI DO KONCA LETA. ČEZ POLETJE VAM ŽELIMO, DA SI VZAMETE ...

PROSTI ČAS

Če si hočemo vzeti prosti čas, se moramo pogovoriti, kaj ima kdo čas. Če za prosti čas, če si ga hočemo vzeti, moramo vzeti tudi isto uro časa.

Če imata dva namen obe družini vzeti prosti čas med tednom, se morajo starši sledi družin organizirati boljši dan imajo najmanj dela. Družina si želi vzeti dopust. In se odločijo da gredo na morje. Da morja se spomniš ne prijatelj, ki ti bi lahko delal družo, da bi čas hitreje minil. Družina, ki bi bila na morje počiva prijatelj doma, če so pripravljani priti k njim na morje. Zaradi neorganiziranosti, je družina, ki je mislila, da bodo lahko k njim na morje prišli prijatelj, resničarane. Drugi družini namreč ni uspelo priti na morje saj so se odpravili na izlet 27 dni.

Vsa družini sta se dogovorili, da se bodo na naslednje leto na dopust boljše pogovorili, kaj ima tudi družina čas. In se tako sicer dogovorili, kaj bi želi skupaj na morje.

ANŽE

Lana, 9.r

Z

Najboljši PIA

Maid

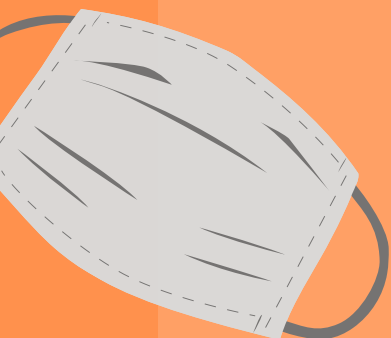
spomini žanam

3. razred

Ilhara
Tevž
Luka

TRETJEŠOLCEV NA ŠOLSKO LETO
2019/2020 SEDAJ TUDI NAS IN
VAS POŠILJAMO NA POČITNICE!
SREČNO.

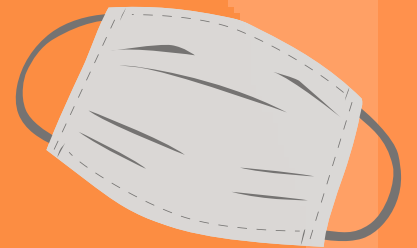
Igrala sem se s Soško Pio.

toje
gost
jaz

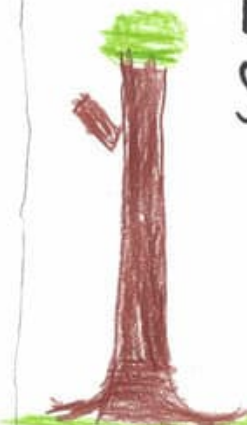
Ne boj
Nobolemi BOBO BOM

TEVŽ

ŽAN

voozdu smo
naredili mečln
se mečevali.

VSI, KI NAS NAJDETE NA OŠ JELA JANEŽIČA,
TUDI ŠOLSKI MAČEK JELKO

OSNOVNA ŠOLA JELA JANEŽIČA

Podlubnik 1

4220 Škofja Loka

Tel.: 04 506 14 11

El. pošta: jela.janezica@os-jela-janezica.si

Spletna stran: **<https://www.os-jela-janezica.si/>**

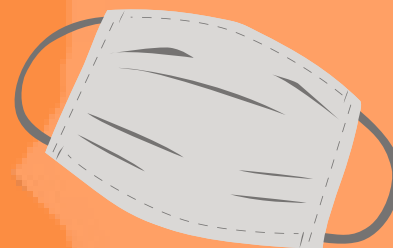
Ravnateljica: mag. Marjeta Šmid

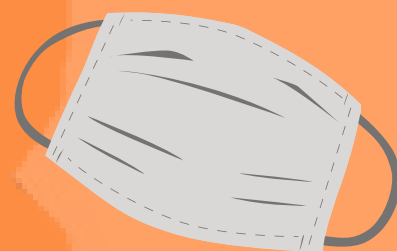
Časopis uredili: Urša Krašovec, Natalija Demšar, Ana Florjančič, Maja Benedičič, Mojca Močnik, Petra Valentinčič, Helena Zupančič, Anja Kožuh, Irena Stele, Polona Bončina in Diana Volčjak

Prispevke za časopis so pripravili učenci in učitelji
OŠ Jela Janežiča.

Šolsko leto 2019/2020

junij 2020

VIZIJA ŠOLE

OB DOBRIH POGOJIH DELA IN USPOSOBLJENEM KADRU SI BOMO PRIZADEVALI ZA OPTIMALNI RAZVOJ UČENCEV. GRADILI BOMO NA PREPOZNAVNOSTI ŠOLE.